

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite, da se tudi jaz predrznem Vam pisati. Že dolgo sem si želel seznaniti se z Vašim koticom. Jako rad prebiram „Zvonček“. Saj se pa tudi mnogo lepega naučim, ako ga marljivo berem. Pa tudi mnogo drugih koristnih spisov sem že bral. Zdaj se pa jako zanimam za Balkansko vojno. Pridno čitam poročila z Balkana. Povedati pa moram, da je moja največja želja, da bi premagali naši bratje krutega Turka in ga pognali v Azijo. Imel bi še mnogo povedati, pa se bojim, da bi bilo moje pismo predolgo, zato ga za danes zaključim in ako boste zadovoljni z mojimi vrsticami, Vam bom drugič kaj več pisal.

Srčni pozdrav iz bele Ljubljane!

Baldomer Rebek,
dijak I. d. real.

Odgovor:

Ljubi Baldomer!

Tvoja želja glede Turkov se je uresničila. Ker se tako zanimaš za Balkan, je gotovo tudi Tebi „Zvonček“ jako ustreget, ko je začel priobčevati lep spis o Balkanu, ki ga oživljajo mnoge podobe. Ali ne?

*

Dragi gospod Doropoljski!

V šoli smo čitali „Zvonček“. Ali je res, da ste tudi Vi Sokol? Jaz sem Sokolica. Gospod Jezeršek nas vzame vedno na izlet. Ali ga poznate? Prav lepo Vas pozdravlja

Darinka Katalanova,
učenka II. razr. slov. šole v Trstu.

Odgovor:

Ljuba Darinka!

Tvojega gospoda učitelja dobro poznam. Vrl mož je to! Ravnaj se in delaj po njegovih naukih in zgledih, pa ostaneš vedno zavedna Slovenka!

*

Jutranji pozdrav.

Kadar solnčece zjutraj prisije,
pesem vesela odmeva z dobrav,
vse pred zlatim se kraljem odkrije.
solnce pa z žarki pošilja odzdrav.

Pridi, le pridi, solnčece zlato,
moje srce te kliče tako:
Pridi in rosno ogrej nam trato,
dole, planine in pa goró!

Anica Tomažičeva.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Prvič Vam pišem pisemce, ker bi se rada seznanila z Vami. Jako rada čitam „Zvonček“. Posebno mi ugajajo pisemca v Vašem koticu. Sedaj obiskujem II. razred I. oddelek ljudske šole v Divači. Najbolj me veseli petje. Drugo leto grem v Maria Saal. Prosim odgovora!

Presrčno Vas pozdravlja

Berta Mittereggerjeva,
učenka II. razr. I. odd v Divači.

Odgovor:

Ljuba Berta!

Praviš, da Te petje najbolj veseli! Prav! „Veselega srca vesela pesem je najlepši znak“. — Ko odideš z doma, gotovo ne pozabiš, da si hči slovenskih staršev.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Gospodična mi vedno posoja „Zvonček“. Ko preberem en zvezek, dobim drugega. Ali ste že bili v Trstu? Pridite v Trst, sedaj ni nič burje. Izpričevalo sem imela dobro. Rada berem „Zvonček“ zato, ker so lepe povesti. Pozdravlja Vas

Marija Medveščkova,
učenka II. razr.

Odgovor:

Ljuba Marija!

V Trstu sem že bil. Ko bi vedel, kje si, bi Te prišel obiskat. Tudi bi rad obiskal vse

tiste ljube mlade tržaške Slovenke in Slovence, ki so mi poslali toliko pisemc, da ne morem z vsemi naenkrat v svoj kotiček. Prosil bi jih, naj malo potrpe in naj ne bodo hudi name. Polagoma pridejo na vrsto. No, ker pa sedaj ne morem v Trst, pa jim Ti povej to, kar Ti odgovarjam, in jih potolaži, da ne bo prevelike jeze!

*

Čenjeni gospod Doropoljski!

Dovolite, da Vam prvokrat pišem. V šolo hodim h gospodu nadučitelju Rajšpu. Učim se rad vseh predmetov, posebno zemljepisa. Tudi rad čitam „Zvonček“ ter druge zabavne knjige. Veselje imam tudi do višjih šol v Ljubljani. Blagovolite priložiti to kratko pismo v svoj kotiček.

Srčne pozdrave Vam pošilja

Ivan Rakuša,

učenec IV. razreda v Ormožu-okolici.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Pisemce je v kotičku — Tvoja želja je izpolnjena. Ker imaš, kakor praviš, veselje do višjih šol v Ljubljani, se gotovo sedaj pridno pripravljaš, da boš lažje zmagoval delo nadaljnega učenja. Glavno je, da si pridobiš dobro podlago, potem boš lahko in uspešno zidal naprej.

*

Čenjeni gospod Doropoljski!

Videla sem v „Zvončku“, da Vam pišejo otroci. Tudi jaz Vam pišem par vrstic. Hodila sem do lani v italijansko šolo pri Sv. Luciji. Letos so odprli tukaj slovensko Ciril-Methodovo šolo, in tudi jaz jo obiskujem. Jako rada se učim slovenskega jezika, ker je moj materni jezik. Stara sem 11 let. Hudobni Italijani nas vedno preganjajo in najhujši so renegati. Nasadili smo rože okolo šole, pa so

jih nam naši sovražniki vse porvali. Imeli smo v naši šoli gospoda učitelja Demojzesa, pa je obolel in je šel proč. Vsi smo žalostni, ker ga ni več pri nas. Sedaj imamo samo gospodično učiteljico. V šoli čitamo pogostoma Vaš „Zvonček“ in tudi doma, ker ga nam posodi gospodična. Meni jako ugaja „Zvonček“, tako lepe povesti in slike so v njem. Prosim, da bi mi odgovorili na to pismo!

Vsi učenci in učenke Vas pozdravljajo.

S spoštovanjem

Marija Sabadinova,

učenka slov. Ciril-Methodove šole pri Sv. Luciji v Istri.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Vsem učenkam in učencem, ki me pozdravljajo, izrekam najlepšo zahvalo za pozornost in jim vračam pozdrave z dna srca! Vsi skupaj se z ljubeznijo učite lepe slovenske govornice in čitajte slovenske knjige, da ostanete vrli in zvesti sinovi in hčere slovenskega naroda. Tudi nad vsemi vami naj se izpolni pesnikove besede:

Hrib se omaje in hrast —

zvestoba Slovencev ne mine!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvo pisemce. Seznaniti se hočem z Vami. Rada čitam „Zvonček“ in v njem posebno Vaš kotiček. Prosim, da objavite to pisemce v „Zvončku“.

Pozdravlja Vas

Grozdana Bekarjeva,

učenka III. razr. v Podgradu (Istra).

Odgovor:

Ljuba Grozdana!

Tako: sedaj sva seznanjena! Ker se poznavam, upam, da se večkrat oglasiš; saj ravno iz Istre prihaja tako malo glasov v moj kotiček.

Kotičkove risbe

J. Veronik :

V tihi noči